Opłacono gotówką

Nr. 24. 1936.

Gazeta Urzędowa

POWIATU KATOWICKIEGO

Redakcja i Administracja: Katowice — Wydział Powiatowy, ul. Marsz. Piłsudskiego nr. 45, III. piętro pokój nr. 46 — tel. 319-91 — konto P. K. O. 300.235.

Za redakcję: Franciszek Bąk — Wydział Powiatowy

Katowice, sobota, dnia 13 czerwca 1936 r.

DZIAŁ URZĘDOWY.

Zarządzenia władz.

ROZPORZĄDZENIE
Ministra Sprawiedliwości

z dnia 25 kwietnia 1936 r.

o taksie za czynności komorników.

(Dokończenie).

§ 16. Ryczałt kancelaryjny wynosi:

1) od wniosku o wszczęcie egzekucji należności pieniężnych:

a) przy egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych — połowę stawek, wymienionych w § 6, nie mniej niż 3 zł, a nie więcej niż 15 zł;

b) przy egzekucji z nieruchomości — czwartą część stawek, wymienionych w § 6, nie mniej niż 3 zł, a nie więcej niż 15 zł;

2) od wyznaczenia terminu opisu i oszacowania nieruchomości — czwartą część stawek, wymienionych w § 6, niemniej niż 5 zł, a nie więcej niż 15 zł;

3) od wniosku o wszczęście egzekucji roszczeń niepieniężnych:

a) celem zniesienia współwłasności nieruchomości . . . . 15 zł

b) innych roszczeń niepieniężnych . . 3 „

4) od wniosku:

a) o wykonanie zarządzenia tymczasowego; (zabezpieczenia powództwa);

b) o podjęcie zawieszonej lub wstrzymanej egzekucji;

— połowę wynagrodzenia, wymienionego w p. 1) i 3), zależnie od rodzaju zarządzenia tymczasowego lub egzekucji, nie mniej niż 1 zł 50 gr, a nie więcej niż 7 zł 50 gr.

Ryczałt kancelaryjny nie należy się, jeżeli wniosek spowodu braków formalnych lub niezłożenia opłaty (zaliczki) nie mógł być załatwiony.

§ 17. Za sporządzenie wezwań, zawiadomień, ogłoszeń, protokółów, odpisów i zaświadczeń w postępowaniu niespornem i upadłościowem komornik pobiera na rzecz swoją wynagrodzenie w wysokości 50 groszy za każdą choćby rozpoczętą stronę tych pism.

Strona pisma powinna zawierać przeciętnie 25 wierszy, a każdy wiersz 45 liter pisma.

W postępowaniu egzekucyjnem wynagrodzenie powyższe komornik pobiera tylko za sporządzenie na żądanie strony odpisów i zaświadczeń. Za pisma, które komornik w myśl przepisów kodeksu postępowania cywilnego powinien sporządzić z urzędu, oraz za wezwania o zaliczkę nie pobiera on wynagrodzenia, unormowanego paragrafem niniejszym.

§ 18. Jeżeli komornik na żądanie strony wykonywa czynność poza granicą administracyjną miejscowości, w której ma siedzibę, należy mu się wynagrodzenie za przejazd w kwocie 20 groszy za każdy rozpoczęty kilometr, licząc drogę najkrótszą od jego siedziby do miejsca dokonania czynności i spowrotem.

Jeżeli komornik wykonywa czynności w kilku sprawach w tej samej miejscowości, położonej poza granicą administracyjną jego siedziby, należy mu się wynagrodzenie tylko za jeden przejazd. Wynagrodzenie to dzieli się równo między poszczególne sprawy.

Komornikowi nie służy prawo do diet i kosztów przejazdu, należnych funkcjonarjuszom państwowym w czasie pełnienia czynności służbowych poza zwykłem miejscem służbowem.

Rozdział VI.

Opłaty i wydatki w sprawach egzekucyjnych, wszczętych z urzędu.

§ 19. W sprawach egzekucji grzywien, kar pieniężnych, opłat sądowych i kosztów postępowania, wszczętej w trybie art. VII przepisów wprowadzających prawo o sądowem postępowaniu egzekucyjnem, stosuje się przepisy poprzedzające z następującemi zmianami:

1) komornik nie pobiera zaliczki na pokrycie opłat i wydatków;

2) jeżeli egzekucja nie dała wyniku, Skarb Państwa zwraca komornikowi tylko wydatki poniesione w gotówce;

3) w przypadku prowadzenia egzekucji z ruchomości, wierzytelności i innych praw majątkowych o należność nieprzewyższającą 20 złotych komornikowi nie służy prawo do pobierania wymienionego w §§ 16 i 18 ryczałtu kancelaryjnego oraz wynagrodzenia za przejazd; w sprawach tych komornik pobiera ryczałt kancelaryjny w wysokości 1 zł.

Rozdział VII.

Przepisy przejściowe i końcowe.

§ 20. W sprawach, wszczętych przed 1 stycznia 1933 r., stosuje się obowiązujące wówczas przepisy. Na obszarze Sądów Apelacyjnych w Krakowie i Lwowie oraz Sądu Okręgowego w Cieszynie w sprawach tych nie pobiera się opłaty sądowej od pism i załączników, wnoszonych do komornika; do spraw tych natomiast stosuje się przepisy rozdziału V z tą zmianą, że wynagrodzenie za sporządzenie z urzędu pism, wezwań, zawiadomień i obwieszczeń pobiera komornik według § 17. Pozatem w tych sprawach komornik ma prawo do wynagrodzenia, ustalonego rozporządzeniem Ministra Sprawiedliwości z dnia 25 lutego 1929 r. (Dz. U. R. P. Nr. 15, poz. 129), niezależnie od miejsca, gdzie czynność jest wykonywana.

§ 21. W sprawach, wszczętych przed dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego a niewymienionych w paragrafie poprzedzającym, stosuje się przepisy rozporządzenia niniejszego co do opłat i należności na pokrycie wydatków, pobieranych po tym dniu.

W sprawach tych komornik nie pobiera ryczałtu kancelaryjnego, przewidzianego w § 16 p. 2.

W sprawach egzekucyjnych, wszczętych z urzędu i wymienionych w p. 3) § 19, komornik nie będzie egzekwował przypadłego mu przed wejściem w życie rozporządzenia niniejszego wynagrodzenia z tytułu zwrotu wydatków lub przejazdu (§§ 16 i 18).

§ 22. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 20 maja 1936 r.

Jednocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości z dnia 15 grudnia 1932 r. o taksie za czynności komorników (Dz. U. R. P. Nr. 114, poz. 948).

Minister Sprawiedliwości:

(—) Czesław Michałowski.

(Przedruk z Dz. U. R. P. z dnia 6. maja 1936 r. Nr. 35 poz. 277).

Rozporządzenie Ministrów: Komunikacji i Spraw Wewnętrznych

z dnia 22 maja 1936 r.

o używaniu rowerów na drogach publicznych.

Na podstawie art. 5 i 26 ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151), art. 6 lit. b) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 21 maja 1932 r. w sprawie zniesienia urzędu Ministra Robót Publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 479) oraz art. 2 punkt 4) lit. b) ustawy z dnia 3 lutego 1931 r. o Państwowym Funduszu Drogowym (Dz. U. R. P. z 1933 r. Nr. 45, poz. 352) zarządza się co następuje:

§ 1. (1) Rowery, wszelkie wózki o dwóch lub trzech kołach, poruszane siłą nóg oraz rowery z silnikami pomocniczemi o pojemności skokowej do 100 cm^3 mogą być używane na drogach publicznych tylko po ich zarejestrowaniu.

(2) Rowerów i wózków, wymienionych w ust. (1), nie wolno używać do ruchu na drogach publicznych małoletnim do lat 12-tu.

(3) Rejestracja roweru następuje przy wykupieniu przez posiadacza roweru w zarządzie gminy miejskiej lub wiejskiej, właściwym ze względu na jego miejsce zamieszkania, tabliczki rowerowej.

(4) Zarządy gmin prowadzą księgę rejestracyjną rowerów, w której w odnośnych rubrykach zapisują datę wykupienia tabliczki, jej numer, imię i nazwisko posiadacza roweru, jego miejsce zamieszkania (ulicę i nr. domu), oraz wysokość pobranej opłaty, przewidzianej w § 3, względnie podstawę zwolnienia od tej opłaty.

§ 2. (1) Tabliczki rowerowe są ważne na okres rejestracyjny, obejmujący dwa lata kalendarzowe. Pierwszym okresem rejestracyjnym jest dwulecie, obejmujące lata kalendarzowe 1936 i 1937.

(2) Kształt, barwę i wymiary tabliczek rowerowych oraz treść napisu na nich ustala na każdy okres rejestracyjny Ministerstwo Komunikacji. Tabliczek rowerowych dostarczają zarządom gmin wojewódzkie władze administracji ogólnej za pośrednictwem powiatowych władz administracji ogólnej.

(3) Posiadacz roweru powinien przymocować wykupioną tabliczkę do roweru styłu za siodełkiem prostopadle do osi podłużnej roweru, w taki sposób, by była łatwo widoczna. Tabliczka powinna być utrzymywana w stanie, dozwalającym na łatwe jej odczytanie.

§ 3. (1) Wykupujący tabliczkę rowerową w pierwszym roku okresu rejestracyjnego uiszcza zarządowi gminy opłatę w kwocie 4 złotych; wykupujący tabliczkę w drugim roku okresu rejestracyjnego uiszcza opłatę w kwocie 3 złotych.

(2) Od opłat, wymienionych w ust. (1), zwolnieni są: funkcjonarjusze służby drogowej na drogach publicznych, funkcjonarjusze policji państwowej i straży granicznej oraz niżsi funkcjonarjusze państwowi i samorządowi, jeżeli ich władza prze-

łożona stwierdzi że rowerów używają do celów służbowych.

(3) Z każdej z opłat, wymienionych w ust. (1), wpływa na rzecz Państwowego Funduszu Drogowego 2 złote, reszta zaś na rzecz właściwej gminy.

(4) Kwoty, przypadające w myśl ust. (3) Państwowemu Funduszowi Drogowemu, powinny zarządy gmin wpłacać na początku każdego miesiąca za miesiąc ubiegły do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto Państwowego Funduszu Drogowego właściwego Urzędu Wojewódzkiego, a w mieście st. Warszawie — Komisarjatu Rządu na m. st. Warszawę.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy rowerów, będących w posiadaniu oddziałów, instytucyj i urzędów wojskowych.

§ 5. Winni przekroczenia przepisów rozporządzenia niniejszego będą karani w myśl postanowień ustawy z dnia 7 października 1921 r. o przepisach porządkowych na drogach publicznych (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 656), w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 18, poz. 151).

§ 6. (1) Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1936 r.

(2) Karty rowerowe, wydane w roku 1935 i 1936, zachowują ważność do dnia 1 listopada 1936 r.

(3) Karty rowerowe, wydane w 1936 r., uprawniają do bezpłatnego otrzymania tabliczki rowerowej, ważnej na pierwszy okres rejestracyjny (§ 2 ust. (1)).

(4) Osobom, nieposiadającym kart rowerowych, wydanych w 1935 lub 1936 r., które zarejestrują rowery na podstawie niniejszego rozporządzenia przed dniem 15 września 1936 r., wydane zostaną przez Zarządy gmin tymczasowo zamiast tabliczek rowerowych zaświadczenia o rejestracji rowerów uprawniające do używania rowerów na drogach publicznych do dnia 1 listopada 1936 r. Zaświadczenia te będą wymienione bezpłatnie do dnia 1 listopada 1936 r. przez Zarządy gmin na tabliczki rowerowe. Wzór zaświadczenia o rejestracji rowerów ustali Ministerstwo Komunikacji.

(5) Z dniem wejścia w życie rozporządzenia niniejszego tracą moc obowiązującą: § 24 i § 27 rozporządzenia Ministra Robót Publicznych i Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 611), rozporządzenie Ministrów: Robót Publicznych i Spraw Wewnętrznych z dnia 20 maja 1925 r. o częściowej zmianie rozporządzenia z dnia 26 czerwca 1924 r., regulującego używanie i ochronę dróg (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 397), oraz wszelkie rozporządzenia wojewódzkich władz administracji ogólnej, sprzeczne z rozporządzeniem niniejszem.

Minister Komunikacji: (—) Ulrych

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) Sławoj-Składkowski

(Przedruk z Dz. U. R. P. Nr. 42 z dnia 30 maja 1936 r.)

Rozporządzenie Wojewody Śląskiego

z dnia 25 maja 1936 r.

w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką o zmianie czasów ochronnych, ustalonych obowiązującemi ustawami łowieckiemi, dla poszczególnych gatunków zwierzyny łownej.

§ 1.

Na podstawie przepisów art. 2 ustawy z dnia 12 grudnia 1923 r. (Dz. U. Śl. Nr. 43, poz. 222) ustalam w porozumieniu z Śląską Radą Wojewódzką czasy ochronne dla niektórych gatunków zwierzyny łownej a mianowicie:

dla 1) jeleni i danieli byków — od 1 listopada do 31 sierpnia.
2) łań i cieląt jeleni i danieli — cały rok.
3) rogaczy (kozłów, sarniuków) — od 1 listopada do 15 maja,
4) sarn. (kóz, siut), koźląt, śpiczaków i widłaków — cały rok,
5) zajęcy — od 15 stycznia do 15 października,
6) borsuków — od 1 grudnia do 30 września,
7) głuszców — cały rok,
8) samic cietrzewi i bażantów — cały rok.
9) kogutów cietrzewi — od 1 czerwca do 15 września,
10) kogutów bażantów — od 1 lutego do 15 października,
11) jarząbków — od 1 grudnia do 15 sierpnia,
12) kuropatw — od 1 grudnia do 20 sierpnia,
13) kaczek — od 1 grudnia do 15 lipca.

Zakreślone terminy rozumie się włącznie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 3 czerwca 1936 r. i obowiązuje do dnia 2 czerwca 1937 r.

Wojewoda Śląski:
w z.:
(—) Dr. Saloni
Wicewojewoda.

(Przedruk: Dz. U. Śl. Nr. 12 z dnia 2 czerwca 1936 r.)

Zarząd Gminny Dąbrówka Mała

Rada gminna uchwaliła tytułem specj. opł. drogowych pobrać w roku 1936/37 kwotę 20.698.16 zł i takową rozłożyć na płatników następująco:

a) 5.000.00 zł na płatników podatku budynkowego w stosunku 20% wymiarów tego podatku za rok 1935/36,

b) 15.698.16 zł na płatników państw. pod. przemysłowego (od obrotu świadectw przem. i kart. rej.) w stosunku 15% poszczególnych wymiarów tego podatku za rok 1934-ty.

Powyższa uchwała uległa zatwierdzeniu przez Wydział Powiatowy w Katowicach w dniu 29. V. br. L. dz. Sm. V.-2/42.

Mała-Dąbrówka, dnia 4. czerwca 1936 r.

(—) Rzepka
Naczelnik Gminy.

Wydział Powiatowy
Katowice
L.: Sm. II - 3/2.

Na stanowisko honorowego ławnika gminy Bielszowice zatwierdziłem i zaprzysiężyłem inwalidę górniczego Jana Konika.

Wymieniony wszedł w skład Zarządu wspomnianej Gminy w miejsce aptekarza Matlińskiego, który złożył mandat wskutek wyprowadzenia się z gminy.

Katowice. dnia 19 maja 1936 r.

Starosta
(—) Dr. Seidler.

Prenumerata: roczna **12 zł,** półroczna **6 zł,** kwartalna **3 zł,** miesięczna **1 zł.** Cena nr. pojedyńczego **30 gr.** Gazeta wychodzi tygodniowo. — Reklamacje z powodu nieotrzymania poszczególnych numerów „Gazety Urzędowej pow. katowickiego" należy wnosić do właściwych urzędów pocztowych lub Administracji niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru; późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru.
„Gazetę Urzędową pow. katowickiego" można zamawiać i płacić we wszystkich urzędach pocztowych

Ogłoszenia: Ogłoszenia drukuje się po uiszczeniu całkowitej należności przy zamówieniu.

Tłoczono w Drukarni Siemianowickiej (wł. P. Pronobis) w Siemianowicach Śl. ul. Staszyca 17 — tel. 231-08.